

NORDISKE STUDIER I LEKSIKOGRAFI

Titel:	Valg af ord til en islandsk fremmedordbog	
Forfatter:	Guðrún Kvaran	
Kilde:	Nordiska Studier i Lexikografi 10, 2010, s. 263-273 Rapport från Konferens om lexicografi i Norden, Tammerfors 3.-5. juni 2009	
URL:	http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/nsil/issue/archive	

© Nordisk forening for lexicografi

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre Nordiske studier i lexicografi (1-5) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

GUÐRÚN KVARAN

Valg af ord til en islandsk fremmedordbog

No Icelandic dictionaries, neither old nor new, deal with loan words in the Icelandic language as a part of the vocabulary, mainly because most words of that kind have not been accepted in the language by the general public. Of course one can find in the books some of the most commonly used words, but often with a negative comment. For some time I have been collecting loan words from 1850 till this day as a preparation for an Icelandic dictionary of loan words. As was to be expected, there have arisen several questions about what words should be treated in a book like this and which should be left out. One of the most difficult questions was if I should distinguish between loan words and foreign words, as is done in the Scandinavian languages and in German. I came to the conclusion that it would serve the purpose better to deal with both groups of words as one group as that is what people are used to in Iceland. In chapter two of this paper I discuss the common differences between loan words, foreign words and assimilated words. From there I go in chapter three over to the problem of choosing words for the first Icelandic dictionary of loan words. In the last chapter I show examples from the database *Lexa* which I use for my purpose.

Nøgleord: leksikografi, låneord, fremmedord, tilpasning

1. Indledning

Der findes ingen islandsk ordbog, hverken gammel eller ny, som kun behandler ord af fremmed oprindelse som for eksempel Gyldendals *Fremmedordbog* (1993), Munksgaards *Dansk fremmedordbog* (1997), *Fremmedord blå ordbok* fra Kunnskapsforlaget (1999) eller *Das Fremdwörterbuch* fra Duden Verlag (1997). Grunden dertil er at den lags ord ikke har været accepterede i det islandske sprog, i det mindste i skriftsproget. Situationen synes dog at være ved at ændre sig som jeg kommer ind på senere.

2. Fremmedord og låneord

I nogen tid har jeg samlet på låneord og fremmedord til en islandsk ordbog som skal dække perioden fra cirka 1850 til i dag. Som forventet opstår der mange

spørgsmål når man skal vælge hvad der skal tages med i sådan en bog og hvad der skal udelades. Skal man skelne på den ene eller anden måde mellem låneord og fremmedord og hvis svaret er ja, efter hvilke kriterier?

På to tidligere NFL-konferencer har jeg holdt foredrag om emnet ”islandsk fremmedordbog”, 2001 i Göteborg og 2006 i Sønderborg. I det første foredrag lagde jeg størst vægt på definitionen af en fremmedordbog og forskellen mellem låneord og fremmedord med den hensigt at bestemme hvad der hører med til en islandsk ordbog om dette emne. På konferencen 2001 snakkede jeg om en *eventuel* islandsk fremmedordbog, mens jeg 2006 drøftede de allerførste skridt til en islandsk fremmed- og/eller låneordbog som jeg lige var gået i gang med. Min første tanke var, da jeg begyndte at arbejde på en ordbog over den del af ordforrådet som er af fremmed oprindelse, at danske og tyske fremmedordbøger kunne bruges som forbillede og at der kun skulle vælges de ord som ”føltes fremmede” såvel af lingvister som af almenheden. De fleste af de ordbøger som jeg slog op i brugte skildringen ”som føles fremmed” i en eller anden form når det gjalt fremmedord, for eksempel *Den danske ordbog*. Den beskrev opslagsordet *fremmedord* sådan (II: 383):

ord som er kommet ind i et sprog fra et andet, og som stadig føles fremmed mht. stavning, bøjning, udtale el. de elementer der indgår i ordet

og ved opslagsordet *låneord* står (III: 655):

ord som et sprog optager fra et andet sprog, men som i modsætning til et fremmedord ikke altid føles fremmedartet.

Her savner jeg en større forskel mellem definitionerne ”stadig føles fremmed” og ”ikke altid føles fremmedartet”.

I sin bog *Nye ord – hvorfor og hvordan?* skildrer Pia Jarvad (1995: 61–62) den klassiske inddeling af ordforrådet som ”grupperes i arveord, låneord og fremmedord”. Låneord defineredes som:

ord som er lånt, som i en overgangsperiode har været følt fremmede, for derefter at være akklimatiseret i en sådan grad at de ikke mere føltes fremmede, og som sådan ligestillede med sprogets oprindelige ord. Fremmedord er ord som er optaget fra et andet sprog, men bevarer deres fremmede ydre. (Jarvad 1995: 62.)

Jarvad nævner at sådan defineres disse to grupper i *Ordbog over det danske sprog* og i Peter Skautrup's *Arv og gæld i ordenes samfund* fra 1958. Denne definition er

den som man længe har været vant til i Island. Siden giver Jarvad en ny definition af fremmedord og låneord som disse begreber forstås i dag:

efter den sprogbrug som er gængs i dag, er fremmedord det samme som sværtforståelige ord, og er ord som oprindeligt hører til et fagområde som fx teknik eller medicin. Låneord derimod er nye ord som har deres udgangspunkt i et fremmed sprog. Låneord er både ord der fra starten hører til almenordforrådet og ord som har deres udgangspunkt i fagområder.

I det store projekt *Moderne importord i språka i Norden* (MIN) som Helge Sandøy (1999, kapitel 1.1) i Bergen havde hovedansvaret for, brugtes ordet *importord* såvel om fremmedord, som vedblivende føles fremmede, og om låneord – det vil sige ord af udenlandsk oprindelse som til dels er tilpassede. Han definerede i sin beskrivelse af MIN begreberne *importord* og *afløsningsord* på følgende måde:

Med *importord* er det meint ord som blir tekne inn frå eit anna språk (f.eks. *foodprocessor*). Eit importord blir *tilpassa* når det får ein skrivemåte og ein uttale som er i samsvar med skrive- og uttalemønsteret i dei heimlege og tradisjonelle orda (f.eks. *sekki, sjekk, kekkur, tékki* for engelsk *check*). [...] Eit *avløysarord* er eit ord laga på grunnlag av tradisjonelle ord i språket for å avløyse importordet, f.eks. *tilbakemelding* og *kollisjonspute*. Avløysarord er altså ikkje rekna som importord, sjølv om dei i andre samanhengar blir kalla 'indirekte lån'. Desse orda kan sjåast på som eit tiltak *mot* importorda, og derfor er dei av interesse i dette prosjektet.

Helge Sandøys definition er den samme som jeg har tænkt at bruge i min bog, det vil sige se på låneord og fremmedord som én kategori og afløsningsord som en anden.

Det islandske ord *tökuorð* defineres i den ensprogede ordbog over det islandske sprog, *Íslensk orðabók* (2002: 1631) som et ord som et sprog har taget op fra et andet, det vil sige termen bruges såvel for låneord som for fremmedord som i MIN-projektet. Jón Hilmar Jónsson (1980: 62) skrev følgende om disse termer i en artikel i *Sprog i Norden*:

Det er vigtigt at nevne at islandsk ikke skiller mellem fremmedord og lånord, begrepet *tökuorð* omfatter både assimilerede og uassimilerede ord. Inndelingen i fremmedord og lånord synes for øvrig at være tvivlsom fordi den legger altfor ensidig vekt på formelle kriterier uden at ta hensyn til aspekter som gjelder bruken av enkelte ord.

Jeg er som Jón Hilmar Jónsson kommet til den konklusion at bruge termen *tökuorð* både for assimilerede og uassimilerede ord taget til låns i sproget. I begyndelsen af mit arbejde havde jeg tænkt at skelne mellem låneord og fremmedord i bogen, men jeg har nu opgivet dette. Efter at have gjort adskillige prøver så syntes jeg at det var umuligt at dele ord, taget til låns i islandsk, i to grupper baseret på at det ene ord føles mere fremmed end det andet. Denne følelse kommer helt an på individernes syn på sprog og sprogrøkt, deres uddannelse og kendskab til ordforrådets historie.

3. Valg af ord i fremmedordbogen

Jeg har allerede nævnt at jeg tager med fremmede ord som er blevet taget op i sproget efter omkring 1850. Dette årstal skal man ikke tage alt for bogstavligt fordi det er i ganske mange tilfælde svært at finde ud af hvornår et ord blev taget i brug på grund af den puristiske holdning til skriftsproget. Ordene kan være meget ældre i talesproget og nogle ganske almindelige danske låneord findes næppe på tryk. Det er derfor lidt svært at finde frem til de ældre ord fra den periode jeg arbejder med. Gode resultater fra det 19. århundrede giver annoncer i aviserne hvor nye varer nævnes måske for første gang. Som eksempel kan nævnes ordet *möbla* for møbel og *möbleraður* for *møbleret* som begge to forekommer i annoncer i slutningen af det 19. århundrede ifølge det leksikografiske instituts database (<http://www.arnastofnun.is/>) og er til dels blevet tilpasset islandsk retskrivning. Et *-b-* inde i et ord i islandsk er ret usædvanligt. Hvordan udtalen var den gang ved man ikke, men jeg regner med at den lignede en islandsk udtale af /ö/. Lidt yngre er så *mubla*, i de ældste citater i databasen skrevet i anførselstegn, hvor skrivemåden er nærmere den danske udtale. I *Íslensk orðabók* fra 2002 (s. 1021) er ordet kendetegnet som et uformelt ord, mens der i udgaven fra 1983 (s. 659) var trykt et spørgsmålstegn foran ordet som betød 'sprog af dårlig kvalitet eller betydning som skal undgås i islandsk'.

De fleste spørgsmålstegn er nu forsvundet fra *Íslensk orðabók* og "uformelt" er brugt i stedet for den ældre kendetegnelse. Således får for eksempel *addressa*, *akkúrat*, *alki* (for *alkoholiker*), *apparat*, *dannaður*, *dipló* (= *diplomatisk*), *dínamór* og *dress* i udgaven fra 2002 kendetegnet "uformelt" mens for eksempel *absúrd*, *asfalt*, *afórismi*, *ambassador*, *antólógía*, *demókrati*, *desibel* får kendetegnet "alþj" (= *alþjóðlegur*), det vil sige international. Ret mange af disse ord var ikke taget med i udgaven fra 1983. For stor del af almenheden er alle disse ord fremmedord.

Indtil nu har jeg hentet mit materiale fra det leksikografiske instituts samlinger såvel fra skriftsproget som fra talesproget og desuden fra trykte ordbøger,

især retskrivningsordbogen (*Stafsetningarorðabókin* 2006), alle fire udgaver af *Íslensk orðabók* (1963, 1983, 2002, 2007) og Ásgeir Blöndal Magnússons etymologiske ordbog, *Íslensk orðsifjabók*. Jeg har også søgt meget i avisen *Morgunblaðiðs* database som ligger tilgængelig på nettet fra avisens første år 1913 til i dag. Brugen af instituttets og avisens databaser er lidt svær fordi jeg kun kan finde frem til de ord som jeg allerede kender. Men samlingerne hjælper alligevel til ved at finde nogenlunde frem til ordenes alder i sproget.

I den nye retskrivningsordbog fra 2006 findes der en større del af låneord og fremmedord end man er vant til i islandske ordbøger. Det ser ud til at man ikke længere er så bange for at have sådanne ord med i ordbøger som før. I fortalen fremkommer (s. 8) at redaktøren har forsøgt at forbigå kun til dels assimilerede udenlandske ord som hører til et uformelt talesprog, mens hun er klar over at brugeren også har brug for flere oplysninger om forskellige stillejer i sproget end den stil som tilhører det gode skriftsprog. Ved valget støttede man sig til Baldur Jónsson fem regler (1997; se også Guðrún Kvaran 2006: 203).

Retskrivningsordbogen har jeg brugt og sammenlignet med *Íslensk orðabók* i tredje udgave fra 2002. I retskrivningsordbogen findes der flere opslagsord af fremmed oprindelse end i den ensprogede ordbog, mens der i den sidstnævnte findes flere sideformer. For eksempel findes kun ordet *abstrakt* med *-b-* i retskrivningsordbogen (*Stafsetningarorðabókin* 2006: 19), mens der henvises også til *afstrakt* med *-f-* i *Íslensk orðabók* (2002: 15) og under opslagsordet *afstrakt* findes der såvel det mere tilpassede ord *abstraktur* med endelse i nominativ som *afstraktur*. De to sidstnævnte ord får specielle former i femininum og neutrum, det vil sige *abströkt/afströkt* i femininum med omlyd og *abstrakt/afstrakt* i neutrum, mens formerne ændres ikke i *abstrakt* og *afstrakt* og er uden endelse i nominativ, for eksempel:

Mask.	Fem.	Neut.
abstraktur/afstraktur hlutur	abströkt/afströkt mynd	abstrakt/afstrakt listaverk
abstrakt/afstrakt hlutur	abstrakt/afstrakt mynd	abstrakt/afstrakt listaverk
(abstrakt/afstrakt ting)	(abstrakt/afstrakt maleri)	(abstrakt/afstrakt kunstværk)

Sideformer udelukkes dog ikke i retskrivningsordbogen. Jeg kan for eksempel nævne de to former *atónal* og *atónall*, som også forekommer begge to i *Íslensk orðabók* (2002), mens de ikke findes i instituttets database. *Atónall* er mere tilpasset og et femininum dannes med omlyd:

Mask.	Fem.	Neut.
atónall kvartett	atónul tónlist	atónalt verk
atónal kvartett	atónal tónlist	atónal verk
(atonal kvartet)	(atonal musik)	(atonal værk)

Hvad skrivemåden angår så synes jeg at jeg må tage med alle de ordformer som forekommer i *Íslensk orðabók* og selvfølgelig også i andre kilder selvom de ikke anbefales i retskrivningsordbogen. I de fleste tilfælde er skrivemåden den samme, mens den i andre tilfælde viser forskellig udtale og brug af ordene. Jeg gennemgik bogstaverne A og D i retskrivningsordbogen (R) og *Íslensk orðabók* (IO) og fandt følgende eksempler:

R	IO
afórismi	afórismi, aforismi
algóritmi	algóritmi, algórytmi
arkitekt	arkitekt, arkítekt
delinkvent	delinkvent, delikvent, delikvent
desibel	desibel, desíbel
desi-	desi-, desí- (f.eks. desimetri/desímetri)
diffra	diffra, difra
diffrun	diffrun, difrun
dimisjón	dimisjón, dimmisjón
dimittera	dimittera, dimmittera
diplómati	diplómat
dragdrottning	dragdrottning, draggdrottning
drossía	drossía, drossja, drosja (= d. Drosche, droske)

Efter anden verdenskrig er der mange engelske ord kommet ind i sproget. En god hjælp for mig var bogen *A Dictionary of European Anglicisms. A Usage Dictionary of Anglicisms in Sixteen European Languages* fra 2001 (se også Kvaran & Svavarsdóttir 2002). Ásta Svavarsdóttir og jeg bearbejdede det islandske materiale (her Isl.). Hvis jeg igen ser på bogstaverne A og D så kan disse eksempler nævnes:

DEA	Isl.	IO
about	sirkabát	sirkabát ??
aerobics	eróbik	eróbikk ??
all right	olræt	olræt "uformelt"
asdic	astik	
dandy	dandí	
database	databasi	
debit card	debitkort	debetkort
demo	demó	demó
dealer	díler	

Med de to spørgsmålstejn i *Íslensk orðabók* menes at ordet er et fremmedord hvor der hersker tvivl om at det kan regnes som et islandsk ord.

En god del af de nyeste ord som er taget til låns især fra engelsk findes ikke i ordbøger. De må man finde frem til på en anden måde for eksempel på nettet og i aviser specielt udgivne for unge mennesker. Det er tidskrævende, men også ganske interessant.

Hvis man sammenligner de gamle danske låneord og de engelske så er de danske i fleste tilfælde bedre tilpasset til sprogets retskrivning og til bøjnings-systemet. De har haft længere tid til at blive en del af sproget.

Selvom de fleste af de 178 importord, som blev undersøgt specielt for MIN-projektet (Guðrún Kvaran 2007), har fået et afløsningsord som er meget mere brugt i skriftsproget og til dels også i talesproget end importordene, må de alligevel med i bogen som en historisk del af ordforrådet med de passende forklaringer. I nogle tilfælde er fremmedordene gået helt ud af brug nu. Man må være kritisk i valget af de nyeste engelske ord og give dem lidt tid før de tages med i en fremmedordbog. Jeg er klar over at man forventer at finde mange af dem i bogen og valget vil altid være svært.

4. Databasen Lexa

Jeg fik for mit arbejde med en fremmedordbog lov fra Forlagið i Reykjavík til at bruge en database som kaldes *Lexa* og som blev lavet specielt for den islandske ensprogede ordbog. Jeg har allerede brugt den til min bog om islandske personnavne (*Nöfn Íslendinga*) som er ved at blive færdig så jeg ved at den fungerer godt. Desværre kan jeg ikke vise den her, men jeg kan godt forklare hvorledes den virker. Hvis jeg tager eksemplet *dörslag* sem ifølge *Nudansk ordbog* (1999: 314) er 'et skåleformet redskab med huller i som bruges til at fjerne fast stof fra en væske' så ser det sådan ud:

<Lei> dörslag (hvor Lei er selve opslagsordet)

<OfI> n hvk (hvor OfI betyder ordklasse og n står for nafnorð, dvs. substantiv, og hvk er forkortelse for hvorugkyn, dvs. neutrum)

<H> (hvor H betyder hliðarmynd, dvs. sideform)

<H> dorslag

<H> döslag

<H> doslag

<H> duslag

 (hvor B står for beyging, dvs. bøjning) dörslag, dörslagi, dörslags

- <S> (hvor S står for skýring, dvs. definition) gróft, emalerað sigti
 <U> (hvor U står for uppruni, dvs. oprindelse og etymologi) *Dörslag* er tökuorð úr dönsku en í dönsku barst orðið úr lágbýsku *dörslag*, *dorch-slach*. Það er sett saman af orðunum *dorch* 'gegnum' og *schlach* 'sláttur' sem leitt er af sögninni *slan* 'slá', eiginlega áhald sem e-ð er slegið í gegnum.
 <Al> (hvor Al står for aldur, dvs. alder) Elstu dæmi eru frá miðri 19. öld.
 <ÍSL> (hvor ÍSL står for íslenskt orð, dvs. afløsningsord) Oft er notað 'emalerað sigti' í stað tökuorðsins.

Selvom *sigti* oprindelig er et låneord fra dansk er det gammelt nok (16. årh.) til at bruges som afløsningsord for *dörslag*.

I de fleste tilfælde rækker disse muligheder i databasen, men der findes forskellige andre som jeg kan hente frem hvis det er nødvendigt. En færdig artikel ser sådan ud oversat til dansk:

dörslag (dorslag, döslag, doslag, duslag) subst. n. 'et skåleformet redskab med huller i som bruges til at fjerne fast stof fra en væske' (dörslag, dörslagi, dörslags)

Dörslag er et låneord fra dansk som igen tog ordet til låns fra nedertysk *dörslag*, *dorchslach*. Det er et sammensat ord af *dorch* 'igennem' og *schlach* 'slag' som stammer fra verbet *slan* 'slå', egentlig et redskab som noget bliver slået igennem. De ældste eksempler er fra midten af det 19. århundrede. I stedet for låneordet bruges ofte afløsningsordene 'emalerað sigti'.

Dörslag er et ord som sjældent findes på tryk, som måske er grunden til de forskellige sideformer, men det var et ganske almindeligt køkkenredskab og bruges i ganske mange hjem den dag i dag. Formerne *dörslag* og *duslag* findes i *Íslensk orðabók* (2002: 249). De andre former fik jeg oplysninger om fra folk vidt omkring i landet i tilknytning til den leksikografiske afdelings radioudsendelse som er til stor nytte til indsamling af låneord.

Et andet eksempel fra databasen er ordet *abstrakt* som jeg nævnte før. Den almindelige form er *abstrakt* og det har jeg så valgt i selve artiklen om ordet selvom de mere assimilerede former *abstraktur* og *afstraktur* føles for nogle som mere "islandske".

<Lei> abstrakt

<OfI> l ób (hvor l. står for lýsingarorð, dvs. adjektiv uden bøjning, og ób er en forkortelse for óbeygjanlegur, dvs. uden bøjning)

<H> afstrakt

<H> abstraktur

<H> afstraktur

 (abstrakt – abstrakt)

<S> óhlutstæður, sem ekki leitast við að líkja eftir raunveruleikanum

<U> Orðið er líklega fengið að láni úr dönsku abstrakt en það er aftur ættað úr latneskum lýsingarhætti þátíðar *abstractus* af sögninni abs-trahere 'draga frá, hafa ekki með'.

<Al> lok 19. aldar

<Lei> abstraktur

<Ofi> l.

 abströkt – abstrakt

<V> (hvor V er en henvisning til abstrakt)

<Al> mið 20. öld (midten af det 20. århundrede)

Teksten ser så i øjeblikket sådan ud oversat til dansk:

abstrakt (afstrakt, abstraktur, afstraktur) l. ób. 'som kun indeholder visse sider af virkeligheden' (abstrakt, abstrakt, abstrakt)

Ordet er muligvis taget til låns fra dansk abstrakt som igen stammer fra en part. Præt. I latin *abstractus* af verbet abs-trahere 'trække fra'. Ordet findes i islandsk fra slutningen af det 19. århundrede.

Fra de andre former *afstrakt*, *abstraktur* og *afstraktur* er der henvisninger til *abstrakt*, for eksempel *abstraktur*:

abstraktur l. (abstraktur, abströkt, abstrakt)

Aðlöguð mynd að -> abstrakt (aðlöguð mynd = assimileret form)

Elstu heimildir fá miðri 20. öld (de ældste eksempler er fra midten af det 20. århundrede).

Afslutning

Arbejdet på en fremmedordbog er krævende og koster store hovedbrud, men beslutningen at bruge termen *tökuorð* har gjort mange bestemmelser lidt lettere end før selvom man hele tiden vil stå overfor et valg om ordet skal med eller ikke. Det er svært at blive af med den puristiske tankegang man er vokset op med.

LITTERATUR

Ordbøger

- Ásgeir Blöndal Magnússon. Íslensk orðsifjabók. Reykjavík 1989.
- Dansk fremmedordbog = Karl Hårbøl, Jørgen Schack, Henning Spang-Hansen. Dansk fremmedordbog. 15. udgave. København 1997.
- Den danske ordbog I–VI. København 2003–2005.
- Das Fremdwörterbuch. Duden. Das Fremdwörterbuch. 6., auf der Grundlage der amtlichen Neuregelung der deutschen Rechtschreibung überarbeitete und erweiterte Auflage. Duden Band 5. Mannheim/Leipzig/Wien/Zürich 1997.
- A Dictionary of European Anglicisms. A Usage Dictionary of Anglicisms in Sixteen European Languages. Oxford 2001.
- Fremmedordbog = Sven Brüel og Niels Åge Nielsen. Fremmedordbog. Gyldendals røde ordbøger. 11. udgave, 5. oplag ved Lilian Plon. København 1993.
- Fremmedord blå ordbok (1999) = Bjarne Berulfsen og Dag Gundersen. Fremmedord blå ordbok. 15. udgave. Oslo: Kunnskapsforlaget.
- Íslensk orðabók handa skólum og almenningi (1963). Árni Böðvarsson (red.). Reykjavík: Menningarsjóður. 2. udgave forøget og forbedret 1983.
- Íslensk orðabók (2002). Tredje udgave forøget og forbedret. Mörður Árnason (red.). Reykjavík: Edda. 4. udgave med forandringer (2007).
- Nudansk ordbog (1999) = Politikens Nudansk ordbog med etymologi. København: Politikens forlag.
- Ordbog over det danske sprog (1919–1954). Grundlagt af Verner Dahlerup. København: Gyldendalske boghandel – Nordisk forlag.
- Stafsetningarorðabókin (2006). Dóra Hafsteinsdóttir (red.). Reykjavík: Íslensk málnefnd, JPV útgáfa.

Anden litteratur

- Jarvad, Pia, 1995: Nye ord – hvorfor og hvordan? København.
- Jónsson, Baldur, 1997: Zur formalen Anpassung von Fremdwörtern im Isländischen. I: Skandinavistik 27. S. 15–23.
- Jónsson, Jón Hilmar, 1980: Om skrivemåte og bøjning av fremmedord i islandsk. I: Språk i Norden 1980. Årsskrift for språknemndene i Norden og Nordisk språkkretariat. S. 61–67.
- Kvaran, Guðrún, 2001: Tanker om en islandsk fremmedordbog. I: Nordiska studier i lexikografi 5. Rapport från Konferens om lexikografi i Norden, Göteborg 26–29 maj 1999. Göteborg. S. 125–136.
- Kvaran, Guðrún & Svavarsdóttir, Ásta, 2002: Icelandic. I: English in Europe, red. af Manfred Görlach. Oxford.

- Kvaran, Guðrún, 2006: De første skridt til en islandsk fremmed- og/eller låneordbog. I: Nordiska studier i leksikografi 8. Rapport fra Konference om leksikografi i Norden Sønderborg 24.–28. maj 2005. København.
- Kvaran, Guðrún, 2007: Importord og afløsningsord i islandsk. I: Udenlandske eller hjemlige ord? En undersøgelse af sprogene i Norden, red. af Guðrún Kvaran. Oslo. S. 19–48.
- Moderne importord. <http://www.moderne-importord.info/>
- Sandøy, Helge, 1999: Moderne importord i språka i Norden. Ei gransking av bruk, normer og språkholdningar. Prosjektskisse. 11.11.1999. <http://www.moderne-importord.info/>
- Skautrup, Peter, 1958: Arv og gæld i ordenes samfund. København.